

[Fogh.]

med en saa voldsom Tilførsel, at Grundprisen ikke ændres ved, at vi indfører lidt mere eller lidt mindre. Men jeg tror, at det, der hedder Overprisen, har vi endnu Indflydelse paa, og denne Overpris svingede i Fjor fra at være 18 Øre til at være 1 Kr. og nogle og tyve Øre, altsaa med godt 1 Kr. pr. kg; det er denne Overpris, vi har Interesse i, og denne Overpris svinger med vor større eller mindre Tilførsel. Det er derfor, jeg mener, at vi ved Lovgivningen skal lægge Forholdene saaledes til Rette, at vi i den kommende Tid ikke udfører mere Smør til England, end at vi kan opnaa den rette Overpris for det. Det er man ogsaa enig om fra alle Mejerifolks Side.

Jeg skal dernæst sige, at jeg har aldeles ikke draget Landøkonomisk Driftsbureaus Tal i Tvivl. Jeg tvivler ikke om, at Tallene er rigtige; men det, jeg tvivler om, er, om Teknikken ved Opstillingen af Regnskaberne er rigtig, for naar Forholdet ligger saaledes, at det danske Kvægbrug har givet Underskud fra 1925 til 1935, saa er jeg i Tvivl om, at den Teknik, der anvendes ved Regnskaberne, er rigtig. Det kunde selvfølgelig ikke falde mig ind at tvivle om, at Tallene er rigtige, saa meget mere, som jeg selv har haft med det at gøre gennem Tiderne; men Teknikken tror jeg ikke er rigtig. Jeg tror, en anden Opstillingsform vilde være heldigere.

Der blev spurgt, hvorledes Produktionen skulde gøres billigere. Det skulde vel ikke være saa vanskeligt at regne ud, for der er ikke nogen Tvivl om, at inden for Kvægbruget skulde man interessere sig for at holde et mindre Antal Køer, der arbejder bedre, og for at faa større Sundhed i vore Besætninger. Men det er Spørgsmaal, som ikke hører ind under Forhandlingerne her, og som derfor skal løses andetsteds. Men at det vil faa stor Betydning for Rentabiliteten af vor Smørproduktion, kan der fornuftigvis ikke være Tvivl om.

Saa blev det sagt, at vi har haft store Ulemper af, at Udlændinge har kunnet sige, at Smørlandets Indbyggere ikke brugte tilstrækkeligt af deres egen Produktion. Det er selvfølgelig rigtigt, for det, vi producerer, bruger vi ikke selv ret meget af. Men jeg vil dog gerne stille det ærede Medlem Hr. Kyed det Spørgsmaal: Hvor er det Land, der bruger mere Smør pr. Indbygger, end vi bruger her i Landet? Hvor meget bruger de i de forskellige Stater? Jeg synes efter den Opgørelse, jeg har haft fat i, at der overhovedet ikke bruges mere Smør pr. Indbygger i noget Land end i

Danmark. Men ved Siden af bruger vi ogsaa en Snes Kilo Margarine pr. Indbygger, hvad man ikke gør andre Steder. Men Smørforbruget her i Landet er altsaa i Forhold til andre Landes ikke saa lille.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Valuta-problemet i Forhold til Smørproduktionen, er jeg stadig af den Opfattelse, at hvis man foretog en Ændring, der kunde medføre, at vi indførte mindre Fodermidler, brugte færre Penge til Indkøb af Oliekager og Korn og til Gengæld udførte Smør for færre Penge, vilde Valutasituationen sikkert ikke forværres af det.

Landbrugsministeren (Bording): Det ærede Medlem Hr. Kyed var meget misfornøjet med, at jeg havde udtalt, at Venstre vilde have udstedt delvist Forbud mod Margarinefabrikationen, idet det ærede Medlem sagde, at det fra Venstres Side var Hensigten, at der skulde optages en Forhandling med Margarinefabrikkerne. Ja, det er rigtigt nok. Men Meningene med Forslagets Bestemmelser er dog den, at der skulde fabrikeres mindre Margarine, og det vil betyde, at man forbyder den almindelige Befolkning at spise saa megen Margarine, som den ønsker. Det er dog Meningene med Forslaget, naar der ikke skal fabrikeres saa megen Margarine og der ikke maa indføres Margarine.

Det ærede Medlem sagde, at det vilde slet ikke komme til at ramme Fattigfolk, for Venstre havde stillet Forslag om, at der skulde anvendes 5 Mill. Kr. til Margarinekort til Uddeling. Nej, i sin første Tale sagde det ærede Medlem, at der var stillet 5 Mill. Kr. til Raadighed til Uddeling af Smør- og Margarinekort; men i sin sidste Tale udtalte det ærede Medlem, at de 5 Mill. Kr. var stillet til Raadighed til Uddeling af Margarinekort. Det var imidlertid rigtigt, hvad det ærede Medlem først sagde, at Beløbet skulde stilles til Raadighed baade til Smør- og Margarinekort, og da det var tilføjet, at det var Kommunalbestyrelsen, der skulde fordele disse Kort og altsaa skulde fordele dem, som de skønnede, til Indkøb af Smør eller til Indkøb af Margarine, saa kan man være sikker paa, at i en Række Kommuner vil der ikke blive uddelt Margarinekort.

Det ærede Medlem var meget misfornøjet med, at jeg havde sagt, at Smør var for dyrt at spise for den store Del af Befolkningen. Det er vel ikke ukendt for det ærede Medlem, at Landboerne har et meget ringe Smørforbrug, det ringeste Smørforbrug, nogen Befolkningsdel har her i Landet. Det